

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Historia Pelagiana Et Dissertatio De Synodo V.
Œcumenica In Qua Origenis ac Theodori Mopsuesteni
Pelagiani erroris Auctorum justa damnatio exponitur, &
Aquilejense Schisma describitur**

Noris, Enrico

Patavii, 1708

S.P.N. Augustinus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72486](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72486)

dem extollit, arma Calvino videtur ministrare ad suam hæresim stabilendam, & videtur asserere per eam solam quemlibet salvari. Cum vero in Epistolâ ad Corinthios charitatem prædicat, videtur omnia, quæcumque de fide dixerat, evertere, & omnem spem nostram in eâ ponere.

se mentium? Epistolâ nonâ ad Sanctum Hieronymum.

C X X X V.

Censores.

Spiritus Pauli sublimis, & acer in partem, in quam inclinât, ira vehementer fertur, ut in extrema declinare, alterumque extremum negare videatur.

Sanctus Augustinus.

Quæ auctoritas literarum aperiri, quis sacer liber evolvi, quod documentum cuiuslibet scripturæ ad convincendos errores exeri potest, si hæc vox admittitur, si alicujus ponderis æstimatur? Lib. 11. contra Faustum cap. 2.

Sanctus Rhemigijs.

Graviter percussi, & confusi animo vidimus in eis, & Scripturæ Sanctæ certissimam veritatem, & Beatissimorum Patrum, præcipueque Sancti Augustini reverendam, & in omni Ecclesiâ Catholicâ receptissimam auctoritatem novo conatu, & ausu nimis temerario impugnari, & quantum in ipsis fuit improvidè, atque insolenter labefactari. Undè ipsâ charitate provocati, & commoniti, per quam in uno Christi corpore omnes unum esse debemus, ut sicut Apostolus dicit, *invicem pro se sollicita sint membra*, 1. Cor. 12. 26. & *sive gloriatur unum membrum, congaudeant omnia membra, & sive quid patitur unum membrum, commoventur omnia membra*. Hac, inquam, charitatis affectione visum est nobis, atque complacuit, ut hæc qualiâcumque sunt & ad commotionem nostram, & ad eorum, qui legere voluerint ædificationem, & confirmationem compendio, lucido (prout Dominus aspirare dignatur) sermone scriberemus; quicquid in eo dicendum putavimus non nostro sensu, aut præsumptione, sed præfatorum Sanctorum Patrum venerabili auctoritate firmantes, à quorum vestigijs, unitate absit, ut vel nos, vel illi, quorum charitate compulsi hæc dicimus, ullatenus recedamus, ne ab ipsis divisi etiam ab ipso Domino dividamur, qui illis specialiter dicit: *Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit*. Quos nimirum tantæ in Ecclesiâ suâ esse voluit gratiæ, & gloriæ, ut confidenter cum Apostolo dicere possint: *Itaque qui hæc spernit, non hominem spernit, sed Deum, qui etiam dedit Spiritum suum Sanctum in vobis*, &c. Libro de tenen. verit. Scriptur. cap. 4.

Luc. 10. 16. 1. Thes. 4. 8.

S. P. N. AUGUSTINUS.

Lib. 3. con. lit. Petil. cap. 6. **N**Os quidem, charissimi, cum falsa crimina audimus ab eis, quos offendimus prædicando eloquia veritatis, & erroris vaniloquia convincendo, habemus, sicut nostis, abundantissimam consolationem. Nam si in eis, quibus me criminantur, testimonium conscientiæ meæ non stat contra me in conspectu Dei, quò nullus oculus mortalis intenditur, non solum contristari non debeo, verum etiam gaudere, & exultare, quia merces mea multa est in cœlis. Neque enim intuendum est, quàm sit amarum, sed quàm falsum sit, quod audio, & quàm verax, pro cuius nomine hæc audio. 2. Hæc utique falsa sunt, & idèd nobis nihil obsunt, cum ea dicitis in nos, nec respicitis vos, vobis autem obsunt, quia cum ea falsa dicitis, in nos non cadunt, sed quia ea vera putatis, in vos recidunt. 3. Ad existimationem hominum magna testium, qui me noverunt, suppetit copia, ad Dei verò conspectum sola conscientia, quam contra vestras criminationes cum intrepidam geram, non me tamen sub oculis Omnipotentis justificare audeo, magis ab illo effluentem misericordiæ largitatem, quàm iudicii summum examen expecto. 4. Dicis me, si sub potestate Judicum premerer, quales tibi ipsi componis, non habiturum fuisse quid facerem, quò confugerem, cum tuis argumentationibus undè occurrerem, reperire non possem. Ego planè haberem, quod facerem, haberem quò confugerem, à Pelagianis enim tenebris ad hæc tam clara Catholica lumina provocarem, quod & nunc jam facio. Tu ergo responde, quid facias, dic quò confugias. 5. Nec eos, qui nunquam fuerunt, aut non sunt, aut quorum sententiæ de hoc, quod inter nos disputatur, incer-

tæ sunt, inani cogitatione confixi, sed sanctos, & in sanctâ Ecclesiâ illustres Antistites Dei, non Platonis, & Aristotelis, & Zenonis, aliisque hujuscemodi vel Græcis, vel Latinis, quanquam & istis aliquos eorum, verum omnes sacris literis eruditos, nominatim sicut oportebat expressi, eorumque sententijs, quantum sufficere videbatur, sine ullâ editas ambiguitate digessi. 6. Si Episcopalis Synodus ex toto Orbe congregaretur, mirum si tales possent illic facillè sedere tot, quia nec isti uno tempore fuerunt. Sed fideles, & multis excellentiores paucos dispensatores suos Deus per diversas ætates, temporum, locorumque distantias, sicut ei placet, atque expedire judicat, ipse dispensat. Hos itaque de alijs, atque alijs temporibus, atque regionibus ab Oriente, & Occidente congregatos vides, non in locum, quò navigare cogantur homines, sed in librum, qui navigare possit ad homines. 7. Nullas nobiscum, vel vobiscum amicitias attendunt, vel inimicitias exercuerunt. Quod invenerunt in Ecclesiâ tenuerunt, quod didicerunt, docuerunt, quod à Patribus acceperunt, hoc filiis tradiderunt. *NONDUM VOBISCUM APUD ISTOS JUDICES ALIQUID AGEBAMUS, ET APUD EOS ACTA EST CAUSA NOSTRA. NONDUM VOBISCUM CERTABAMUS, ET EIS PRONUNCIANTIBUS VICIMUS*. 8. Quos oportet ut populi Christiani vestris prophanis novitatibus anteponant, eis que eligant potiùs adhærere, quàm vobis. 9. An non tota vestra causa impulsâ, prostrata, contrita, & sicut pulvis, quem projicit ventus à facie terræ, sic à cordibus eorum, quos decipere cœperatis, si hæc voluerint deposito studio contentionis cogitare, pro-

6. Ibidem
7. Ibidem
8. Ibidem
9. Ibidem
cap. 3.

ro projecta est. 10 Nos autem paratiores sumus cum
Li. 2. de istis viris, & cum Ecclesiâ Christi in hujus fidei
Nupt. antiquitate firmatâ quælibet maledicta, & contu-
et Cœ.
vap. 29.

melias perpeti, quàm Pelagiani cujuslibet eloquii
 prædicatione laudari.

S. PROSPER AQUITANUS.

Sufficienter, ut arbitror, demonstratum est,
 REPREHENSORES SANCTI AUGUSTINI, & vana obje-
 re, & rectâ impugnare, & prava defendere: per-
 emptorumque armis intestinum bellum moventes
 dictis divinis, atque humanis constitutionibus re-
 bellare. Quorum tamen, dum adhuc non sunt à
 fraternâ Societate divisi, toleranda magis est inten-
 tio, quàm desperanda correctio: donec Dominus

per Ecclesiæ Principes, & legitimos judiciorum
 suorum ministros hæc, quæ PER PAUCORUM SUPER-
 BIAM, ET QUORUNDAM IMPERITIAM sunt turbata,
 componat. Nobis Deo adjuvante, sit studium quie-
 tâ, modestâque patientiâ odii dilectionem redde-
 re, & ineptorum vitare conflictus: veritatem non
 deserere, nec cum falsitate certare. *In Peroratione*
contra Collatorem.

S. ALIPIUS TAGASTENSIS.

Quarè jam, SOCII MEI, expectationem vestram,
 quâ me ad respondendum provocatis, certiore spe
 mecum ad discendum convertite. Habemus Ducem

Augustinum, qui nos in ipsa veritatis arcana, Deo
 jam monstrante, perducatur. *Apud Augustinum in fine*
lib. 3. contra Academicos.

F I N I S.

